

ons onbekende maker

de dag is ansichtkaartenblauw, vandaag
vraagt een walvis verkering, wappert een vlag
op de maan, vraag ik me af

hoe korstmos leven uit een steen vist
en hoe jij poëzie in wolken ziet de woorden
in dikke druppels opvangt in een emmer

ik vraag me af of dagen in cirkels of in lijnen lopen
of we leven in tandwielen radslagen jaarringen
of al mijn lengtes op de deurpost, slakkensporen en vergeetachtigheid

ze zeggen dat de dagen langer duren als je ze niet telt
of de touristische route rijdt of als je even wegstapt
de lente weer de straat in rolt, de zomer eeuwig dreuntelt
dat jaren opgerold in dropjojo's en darmen die meters lang —
ze zeggen dat er vanalles mogelijk is

bijvoorbeeld wat als we

- a) elektriciteit door kikkerpootjes laten lopen
- b) niet de enige zijn
- c) naar mars zouden verhuizen
- d) alles over het hoofd zien